

opusdei.org

Molim vas da širite mir

"To je najvažnije svjedočanstvo koje kršćanin treba ovdje ostaviti, u suradnji sa svim ljudima dobre volje. Molim vas sve da budete sijači mira, gdje god da se nađete." Ovo su bile riječi Pape Benedikta XVI na Misi koju je prošle nedjelje održao u Beirutu.

16.09.2012.

Homilija Pape Benedikta XVI

Beirut City Center Waterfront

Nedjelja, 16.rujan 2012.

Draga braćo i sestre,

„Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista!“ (Efe 1:3).

Blagoslovljen Bog na ovaj dan kada imam priliku biti ovdje s vama, u Libanonu, kako bi biskupima ove regije uručio svoju post-sinodsku apostolsku poslanicu Ecclesia in Medio Oriente! Od srca se zahvaljujem Njegovoj Preuzvišenosti Bechara Boutros Raï na njegovim toplim riječima dobrodošlice.

Pozdravljam druge patrijarhe i biskupe Istočnih Crkava, latinske biskupe susjednih regija te sve kardinale i biskupe pristigle iz drugih zemalja. Sve vas s velikom ljubavi pozdravljam, draga moja braćo i sestre iz Libanona i cijele ove regije Srednjeg Istoka, dok skupa sa Petrovim Nasljednikom slavite Isusa Krista raspjetoga, umrloga i uskrsloga. Također s poštovanjem

pozdravljam Predsjednika Republike, predstavnike libanonske vlasti te vođe i sljedbenike drugih religija koji su jutros ovdje s nama prisutni.

Na današnju nedjelju kada nas Evandjelje pita o istinskom Isusovom identitetu, pronalazimo se skupa s učenicima na cesti koja vodi prema selima u okolici Cezareje Filipove. Isus ih pita: „Što vi kažete, tko sam ja?“ (Mk, 8:29). Trenutak u kojem je izabrao postaviti ovo pitanje nije nevažan. Isus se približavao odlučujućoj prekretnici svoga života. Išao je prema Jeruzalemu, mjestu gdje će se dogoditi središnji događaji našega spasenja: njegovo razapinjanje i uskrsnuće. Također će se baš u Jeruzalemu, nakon ovih događaja, roditi Crkva. I u tom odlučujućem trenutku Isus pita prvo svoje učenike: „Što kažu ljudi, tko sam ja?“ (Mk 8:27). Oni mu daju vrlo različite odgovore: Ivan Krstitelj, Ilija, jedan od proroka! Danas, nakon

toliko stoljeća, oni koji na svom putu sretnu Isusa daju svoj vlastiti odgovor. To su pristupi koji mogu pomoći u pronalaženju puta prema istini. Ali, iako ne moraju biti krivi, ostaju nedovoljni jer ne ulaze u samo srce onoga što Isus jest. Samo oni koji su spremni slijediti ga na njegovom putu, živjeti u zajedništvu s njime i njegovim učenicima, mogu zaista znati tko on jest. Konačno, Petar koji je već neko vrijeme bio s Isusom, daje svoj odgovor: „Ti si Krist“ (Mk 8:29). Ovo je ispravan odgovor, naravno, ali još je uvijek nedovoljan jer Isus osjeća potrebu to razjasniti. On shvaća da bi ljudi mogli koristiti ovaj odgovor kako bi promovirali plan koji nije njegov, kako bi u njegovo ime podizali lažne vremenite nade. On ne dopušta da mu se pridaju atributi ljudskog spasitelja kao što su to mnogi očekivali.

Govoreći svojim učenicima kako mora patiti i umrijeti te tada ponovo ustati, Isus želi da oni shvate njegov pravi identitet. On je Mesija koji pati, Mesija koji služi, a ne neki trijumfalni politički izbavitelj. On je Sluga koji sluša volju svoga Oca, čak i do predanja svoga života. Ovo je već prorekao prorok Izaija u današnjem prvom čitanju. Isus prema tome proturječi očekivanjima mnogih. Ono što on govori šokantno je i unosi nemir. Možemo shvatiti Petrovu reakciju koji ga prekorava, odbijajući prihvatiti činjenicu da mu Učitelj treba patiti i umrijeti! Isus je s Petrom nepokolebljiv; daje mu do znanja da svatko tko će biti njegov učenik treba postati sluga, baš kao što je on postao Sluga.

Slijediti Isusa znači uzeti svoj križ i hodati njegovim stopama po teškom putu koji vodi ne prema zemaljskoj moći ili slavi već, ako je potrebno, do napuštanja samoga sebe, do gubitka

svoga života za Krista i Evanđelje kako bi ga spasili. Uvjereni smo da je to put prema uskrsnuću, prema istinskom i konačnom životu s Bogom. Birajući hodati stopama Isusa Krista, koji je svima postao Sluga, zahtjeva da mu se još više približimo, pažljivo slušamo njegovu riječ te iz nje izvlačimo nadahnuće za sve što radimo. Proglašavajući Godinu Vjere, koja će početi 11. listopada, želio sam da svatko od vjernika obnovi svoje predanje ovom putu istinskog obraćenja. Kroz ovu Godinu, snažno vas potičem da još dublje razmatrate svoju vjeru, svjesno i odgovorno, i da rastete u vjernosti Kristu Isusu i Evanđelju.

Braćo i sestre, put kojim nas Isus želi voditi, put je nade za sve. Isusova je slava otkrivena u onom trenutku kada se, u svojoj ljudskosti, činio najslabijim, osobito kroz utjelovljenje i na križu. Ovo je način kako Bog pokazuje svoju ljubav; postaje naš

sluga i daje se nama. Zar to nije nevjerojatno otajstvo, ono koje je ponekad teško prihvatiti? Sam će ga apostol Petar tek kasnije shvatiti.

U današnjem drugom čitanju, sveti nam Jakov govori u kojem opsegu naše hodanje Isusovim stopama, a da bi bilo autentično, zahtijeva konkretna djela. „Ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru.“ (Jak 2:18). Glavni je zadatak Crkve služiti i glavni je zadatak kršćana da budu istinski sluge po primjeru Isusa. Služenje je osnovni element identiteta Kristovih sljedbenika (usp. Iv 13:15-17). Poziv je Crkve i svakog kršćanina služiti drugima, baš kao što je to učinio sam Gospodin, slobodno i potpuno. Posljedično, u svijetu u kojem nasilje neprestano za sobom ostavlja hrđavu stazu smrti i razaranja, hitno je potrebno služiti pravdi i miru kako bi se izgradilo očinsko društvo, kako bi se izgradilo prijateljstvo! Draga braćo i sestre,

osobito se molim da Gospodin ovom području Srednjeg Istoka udijeli sluge mira i obnove, kako bi svi ljudi mogli živjeti u miru, dostojanstveno. To je najvažnije svjedočanstvo koje kršćanin treba ovdje ostaviti, u suradnji sa svim ljudima dobre volje. Molim vas sve da budete sijači mira, gdje god da se nađete.

Služenje također treba biti u središtu života same kršćanske zajednice. Svako svećenstvo, svaki odgovorni položaj u Crkvi, prvo je i najvažnije služba Bogu i našoj braći i sestrama. To je duh koji bi trebao voditi krštenike i osobito se izražavati u jednoj efektivnoj obavezi služenja siromašnima, onima koji su odbačeni i koji pate, kako bi se sačuvalo neotuđivo dostojanstvo svake osobe.

Draga braćo i sestre koji fizički ili duhovno patite, vaše patnje nisu uzalud! Krist, Sluga, želio je biti blizu patnje. On vam je uvijek blizu. Na

svom putu uvijek ćete naći braću i sestre koji su istinski znak njegove ljubljene prisutnosti koja vas nikada neće ostaviti! Uvijek se nadajte u Kristu!

A svi vi, moja braćo i sestre koji ste došli sudjelovati u ovom slavlju, težite biti uvijek sve više u suglasju s Gospodinom Isusom koji je postao Sluga svima za život cijeloga svijeta. Neka Bog blagoslovi Libanon: neka blagoslovi sve ljude njegove ljubljene regije Srednjeg Istoka i neka im udijeli dar mira. Amen.

Pročitajte tekstove s Papinog apostolskog putovanja u Libanon